

- ad 3. Indtægten for Finantsaaret 1879—80 udgjorde 9,793 Kr. 71 Ø.
- ad 4. Indtægten for Finantsaaret 1879—80 udgjorde 124,970 Kr. 94 Ø.
- ad 5. Indtægten for Finantsaaret 1879—80 udgjorde 264 Kr. 86 Ø.
- ad 6. Næmlig for Landetaten 48,850 Kr. og for Søetaten 48,300 Kr.
- ad 7. Næmlig for Landetaten 11,230 Kr. og for Søetaten 2,900 Kr.

Med Hensyn til den i Teksten optagne Anmærkning bemærkes:

Ifølge de almindelige Konditioner for Material-Leverancer til Orlogsværftet paaligger det Leverandører af Gjenstande, der veies, at erlægge „de anordnede Veierpenge“, hvilke hidtil ere beregnede i Genhold til Plakat af 30te Juni 1820 med 5 § pr. 320 \mathcal{T} af tunge og 9 § pr. 320 \mathcal{T} af lette Varer, og de samme Veierpenge have Kjøbere ved Auktioner paa Orlogsværftet at erlægge af det, der tilveies dem. Veierpengene erlægges til den ved Orlogsværftet ansatte Kontrollør (forhen „Veiermester“), der under Regnskabs Afklæggelse indbetaler Beløbet, der for 1879—80 har andraget 846 Kr., til Marineministeriet, hvorefter det beregnes til Indtægt for Statskassen under nærværende Konto.

Den nævnte Afgift, der skal erlægges af enhver nok saa ubetydelig Gjenstand, der efter Bægt leveres til Orlogsværftet, s. Gy. Arteram- og Sfenramvarer, og undertiden kun andrager enkelte Dre, medfører saamegen Besværslighed ved Indkrævningen, at den ikke synes at staa i noget rimeligt Forhold til den Indtægt, som deraf tilflyder Statskassen, saameget mere som denne Indtægt er af meget tvivlsom Betydning, da det kan antages, at Leverandører og Auktionskøbere bringe Veierpengene med

Beregning, tillige med de øvrige Omkostninger, ved Bestemmelsen af deres Priser. Erklæggelsen af denne Afgift vækker ogsaa ofte Uvillie hos Leverandører og Kjøbere, hvilken er forøget ved, at der ved Indenrigsministeriets Bekjendtgjørelse af 12te November 1874 er fastsat en ny Lægt for den offentlige Veining, som i flere Tilfælde er lavere end den ældre. Endnu kan bemærkes, at den omhandlede Afgift er af saameget mindre Betydning, som den ikke kan fordrøes erlagt af det langt overveiende Kvantum Gjenstande, der leveres paa et Sted i Udlandet, jaaledes at Marinen selv har at udrede Omkostningerne ved Transporten og Modtagelsen paa Værftet, samt at den særskilte Post som Kontrollør ved Orlogsværftet, hvem Veiningen og Opkrævningen af Veierpenge hidtil har paahvilet, er ophævet ved Loven af 28de Mai d. A. om Søværnets Ordning.

Som Følge heraf har man anset det for rettest, at Erklæggelsen af Veierpenge saavel for, hvad der leveres til Orlogsværftet, som for, hvad der udleveres derfra, for Fremtiden bortfalder.